

Wielki Śląsk.

Po ustaniu wojen husyckich (1436) Śląsk stał się jednym z najpotężniejszych księstw Środkowej Europy. Rozciągał się od Frankfurtu nad Odrą, Cottbus i Bautzen po Ołomuniec i Brno. Obejmował zatem niemalże całe Morawy, dziś czeskie, dużą zachodnią część dzisiejszej Saksonii, ale nie obejmował (przynajmniej przez jakiś czas) Hrabstwa Kłodzkiego – formalnie powiązanego z Królestwem Czech, ale wiecznie oddawanego w zastaw pod pożyczki, które królowie Czech i cesarze austriaccy zaciągali, gdzie mogli.

Główne ziemie dzisiejszego Śląska Opolskiego i Dolnego Śląska od połowy XVI wieku było zarządzane przez książąt brzesko-legnickich, będących także regentami Księstwa Świdnickiego.

Mapa z atlasu Putzgersa.